

Фикҳ дарслари (159-Дарс) Ҳаром қилувчи такбир

19:00 / 04.11.2021 5845

هُضْرَفُ الْإِيْتَعَكْرُ نَمِّ لُكْ يِفِ ءِيْةِ اُءْءَارِقُوْ اُمَ اِيْقُوْ اُوْ اُءَمَّ يَرْحُتْ لَ ا: اُهُضْرَفُ
لُفْنَلْ اُوْرْتُوْ لَ اُءَاغَكْرُ نَمِّ لُكْ يِفِ وُ

اُعُوْ كُرْلْ اُوْ اُرَاصِقُ ثَالِثٌ وَا اُءَلِيْ وَطُ ءِيْ اُمُءَدْنَعُوْ اُءِيْ سُمُ اُوْبُ يِفِ تَكُمْلْ اُوْ
اُدَّءَشْتْ لَ اُرْدَقُ ءُرِيْحْ اَلْ اُدَّءَعَقُوْ اُوْ اِيْتَفِيْ وَبُوْ اِفْنَالْ اُوْ ءَبَجْ لَ اُبُ دُوْحُ سَلْ اُوْ
اُدَّءُصْبُ جُوْرُخْ لْ اُوْ

Намознинг фарзи: таҳрима, қиём, фарзнинг икки ракъатининг ҳар бирида ҳамда витр ва нафлнинг ҳар бир ракъатида бир оят қироат қилиш.

Ўша бир оят билан кифояланган гуноҳкордир. Икковларининг наздида бир узун ёки уч қисқа оят қироат қилиш, рукуъ, пешона ва

لَا ق م ل س و ه ي ل ع ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا ن ع ، ؤ ن ع ؤ ل ل ا ي ص ر ر ه ل ل ا ذ ب ع ن ع
ح ي ب س ن ل ا و ه ا م ن ا س ا ن ل ا م ا ل ك ن م ؤ ي ش ا ه ي ف ل ح ي ا ل ة ا ل ص ل ا و د ه ن ا
د م ح ا و د و ا د ي ب ا و م ل س م ه ا و ر . « ن ا ر ق ل ا ة ا ر ق و ر ي ب ك ت ل ا و

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Албатта, бу намозда одамларнинг каломидан ҳеч нарса мумкин эмас. У фақат тасбеҳ, такбир ва Қуръон қироатидан иборатдир», дедилар».

Муслим, Абу Довуд ва Аҳмад ривоят қилишган.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни нотўғри ўқиган одамга намозни ўргата туриб, жумладан, **«Қачон намозга турсанг, такбир айт»**, деганлар.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди